

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Η ανώτατη εκπαίδευση δεν είναι
μονοπώλιο των Πανεπιστημίων

Υποβολή πρότασης
Αρχιμήδης ΙΙΙ

Το ζήτημα των Κολεγίων
σε 10 αλήθειες

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2009

18

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας Γραμματέας Συμβουλίου	Κωνσταντίνα Μασούρα Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

ΤΕΙ Αθήνας
Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100
<http://www.teiath.gr> / e-mail: eee@teiath.gr

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1 ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 4

2 ΘΕΣΜΙΚΑ 7 ▪ Έκτακτη Σύνοδος Προέδρων - Αντιπροέδρων ΤΕΙ
7 ▪ Δελτίο τύπου της Γραμματείας της Συνόδου
9 ▪ Επιστολή της ΟΣΕΠ - ΤΕΙ προς τον Υπουργό Παιδείας
10 ▪ **Μ. Μπρατάκος:** Το ζήτημα των Κολεγίων σε 10 αλήθειες

3 ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 17 ▪ **Μεταπτυχιακό** Πρόγραμμα με τίτλο
“Υγιεινή και ασφάλεια εργασίας”
19 ▪ **Ι. Χάλαρης:** Ανάπτυξη & αξιοποίηση διαδικτυακής εφαρμογής
για την υποβολή ηλεκτρονικής αίτησης και αξιολόγησης
υποψηφίων επιστημονικών και εργαστηριακών συνεργατών

4 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΙΕΣ 24 ▪ **Δ. Νίνος:** Η ανώτατη εκπαίδευση δεν είναι
μονοπώλιο των πανεπιστημίων

5 ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ 27 ▪ **Ν. Παταργιάς:** Η γοητεία των κουάρκ: χρώματα και ...αρώματα
34 ▪ **Α. Καμμάς:** Έλληνες - Γραικοί - Ρωμιοί
36 ▪ **Ι. Μπουρής:** Ευημερία και Σύγκρουση:
Συγκλίνουσες ή αποκλίνουσες έννοιες;
42 ▪ **Στ. Φραγκόπουλος:** Ο μουσικοσυνθέτης
Ludwig van Beethoven
46 ▪ **Α. Κανιάρη:** Μουσεία και νόημα

6 ΑΦΙΕΡΩΜΑ 50 ▪ Παγκόσμια Ημέρα Νεολαίας

7 ΕΡΕΥΝΑ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ 53 ▪ **Μ. Παράβα, Μ. Στοϊκίδου:** Φαρμακευτικές & περιβαλλοντικές
παρεμβάσεις στην πρόληψη της νόσου Alzheimer

8 ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ 59 ▪ **Μ. Βενετίκου, Σ. Σκυλοδήμου και Φ. Κοσμά:**
Οι κυριότερες τεχνικές εξωσωματικής γονιμοποίησης

9 ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ 66 ▪ Νέα της Διοίκησης
68 ▪ Νέα από τα Τμήματα
83 ▪ Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών
84 ▪ Υποβολή πρότασης Αρχιμήδης III

10 ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ 104

11 ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ 116

Τα άρθρα που δημοσιεύονται εκφράζουν
προσωπικές απόψεις των αρθρογράφων

5

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **Ν. Παταργιάς**

Η γοητεία των κουάρκ: χρώματα και ...αρώματα

- **Α. Καμμάς**

Έλληνες - Γραικοί - Ρωμιοί

- **Δ. Μπουρής**

Ευημερία και Σύγκρουση:

Συγκλίνουσες ή αποκλίνουσες έννοιες;

- **Στ. Φραγκόπουλος**

Ο μουσικοσυνθέτης Ludwig van Beethoven

- **Α. Κανιάρη**

Μουσεία και νόημα

... η ανάδυση της ομόνοιας μέσα από τη διχόνοια

Ευημερία και σύγκρουση : συγκλίνουσες ή αποκλίνουσες έννοιες ;

“ **ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΝ ΠΑΤΗΡ ΕΣΤΙ** ”
«Ο πόλεμος είναι ο πατέρας όλων των εξελίξεων...»
Ηράκλειτος

Το 1795 ο Immanuel Kant στο βιβλίο του «Zum ewigen Frieden» για την αιώνια ειρήνη, έγραψε ότι το εμπορικό πνεύμα δεν μπορεί να συνυπάρξει με τον πόλεμο. Πιο συγκεκριμένα, επειδή η δύναμη του χρήματος είναι προφανώς η πιο υπολογίσιμη από όλες τις υπαγόμενες στην κρατική εξουσία δυνάμεις, τα κράτη αισθάνονται αναγκασμένα (όχι βέβαια κινούμενα από ηθικά ελατήρια) να προάγουν την «ευγενή» ειρήνη και να αποσωβήσουν τον πόλεμο, προβαίνοντας σε μια *sine qua non* «οιονεί μόνιμη συμμαχία». Συνεπώς η πλειοψηφία των ανθρώπων ποτέ δεν θα ψηφίσει υπέρ του πολέμου εκτός αν πρόκειται για αυτοάμυνα.

Το 1999 ο Thomas L. Friedman στο βιβλίο του «The Lexus and the olive tree» διατύπωσε τη «Θεωρία των Χρυσών Αψίδων για την Αποτροπή Συγκρούσεων». Παρατήρησε ότι ποτέ δύο χώρες που έχουν στο έδαφός τους Mc Donalds (εξ ου και οι χρυσές αψίδες, που είναι το λογότυπο της εταιρείας) δεν έκαναν πόλεμο. Στην ουσία πρόκειται για μια μετεξέλιξη της θεωρίας για την αιώνια ειρήνη του Immanuel Kant.

Στο «The Lexus and the olive tree» σκιαγραφείται ένας κόσμος «επίπεδος» χωρίς «ανισότητες» που δημιουργείται χάρη της τεχνολογικής ανάπτυξης.

Πολλοί όμως εναντιώνονται στη θεωρία του Φρίντμαν. Αναφέρουν στις «καμπύλες» του κόσμου ως παράδειγμα, τον πόλεμο των Φόκλαντς μεταξύ Αργεντινής - Αγγλίας, τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία, την εισβολή των ΗΠΑ στον Παναμά, τη

του Ι. Μπουρή*

σύγκρουση του Ισραήλ με τη Χεζμπολάχ στο Λίβανο, μέχρι και τον πρόσφατο πόλεμο Ρωσίας - Γεωργίας (όλες οι προαναφερμένες χώρες φιλοξενούν τη γνωστή αλυσίδα).

*Ο κ. Ι. Μπουρής είναι καθηγητής του τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων

Στο πιο πρόσφατο βιβλίο του (2005), «The World is flat» ο Thomas L. Friedman τροποποίησε το λογότυπο. Το έκανε «Θεωρία Dell για την αποτροπή συγκρούσεων».

Όπου δηλαδή υπάρχουν θυγατρικές της μεγάλης αλυσίδας πώλησης ηλεκτρονικών υπολογιστών, δεν γίνεται πόλεμος. Γιατί; Απλούστατα δεν θα έχουν κανένα λόγο να πολεμήσουν μεταξύ τους, διότι θα προτιμήσουν την απρόσκοπτη παραγωγή και προμήθεια εξαρτημάτων. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως οι άνθρωποι θα συμπεριφέρονται πάντα με βάση το συμφέρον τους, όπως αυτό εξασφαλίζεται με την ελευθερία κίνησης στην παγκόσμια αγορά. Το λογικό είναι πάντως ότι, όπου οι άνθρωποι εμπορεύονται, δεν κάνουν πόλεμο.

Άραγε, πόσο απέχει η άποψη αυτή από «...ΟΣΙΑ ΠΑΝΟΥΡΓΗΣΑΣΑ...¹» στην Αντιγόνη του Σοφοκλή που κάθε άλλο παρά σε αυτό τον κανόνα υπάκουσε;

Ο «κόσμος είναι επίπεδος» αναφωνεί ο Thomas L. Friedman.

Στο Διάγραμμα 1, η καμπύλη του Lorenz απεικονίζει ακριβώς το αντίθετο: «ο κόσμος δεν είναι

επίπεδος». Ίσως είναι επίπεδος στο θάνατο που όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Μπροστά στη ζωή όμως η άμβλυση της «καμπύλης» αναιρείται.

Στο περιβάλλον αυτό της ανισότητας αναπτύχθηκε το δόγμα της βίας των όπλων και των κεφαλαίων ως αναγκαίας επιβολής ισχύος απέναντι στους μη έχοντες. Η Ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα χλιδής και σπατάλης, συσσώρευσης του πλούτου και επέκτασης της ανισότητας. Μόνο που τώρα οι φτωχοί περισσεύουν. Οι πλούσιοι δε χρειάζονται τους φτωχούς ούτε για να γίνουν ούτε για να παραμείνουν πλούσιοι.

Στην πραγματικότητα η ανθρωποκεντρική προσέγγιση - όσο καλά και αν γίνεται, και ο Thomas L. Friedman κάνει σοβαρή δουλειά - δεν είναι ακριβής μεθοδολογική προσέγγιση.

Ακόμη και οι κοινωνικές επιστήμες δεν παρέχουν την ακρίβεια των φυσικών επιστημών. Οι κοινωνικές διεργασίες είναι χαοτικές και δεν εμπίπτουν στη θετικιστική αισιοδοξία του ενός αιτίου και ενός αιτιατού. Ο Θουκυδίδης είναι ο πρώτος που διαχωρίζει τις πραγματικές αιτίες από τις αφορμές της βιαίας εμπλοκής.

αί ες τὸ φανερόν λεγόμεναι αἰτίαι (αφορμές)	=	ἀληθεστάτη πρόφασις (αἰτία)
---	---	-----------------------------

επέμβαση των Αθηναίων
στις διαφορές Κερκυραίων και Κορινθίων,
αποστασία της Ποτίδαιας,
Μεγαρικό ψήφισμα

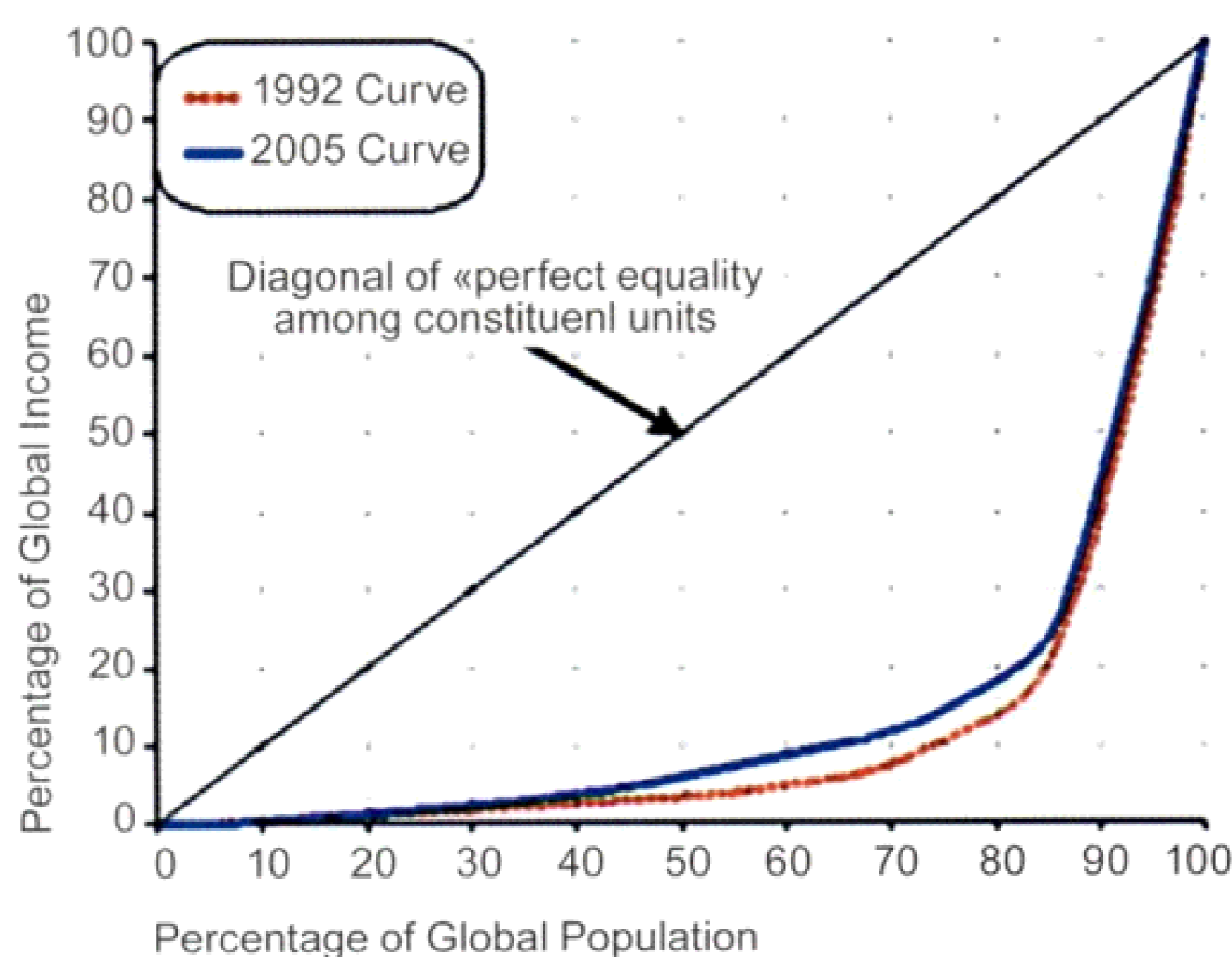

αύξηση της Αθηναϊκής δύναμης,
αντιζηλία Σπάρτης,
ανταγωνισμός με Κόρινθο,
ηγεμονική συμπεριφορά Αθηναίων

¹ σχήμα οξύμωρο, διότι η Αντιγόνη θάπτουσα τον Πολυνείκη παραβαίνει τον νόμο που ο Κρέων επιβάλλει δια της ισχύος, πράγμα που θεωρείται contra legem αλλά εκτελεί έργο δίκαιο και ευσεβές - ενίοτε το νόμιμο δεν ταυτίζεται με το δίκαιο

Διάγραμμα 1:

Βαθμός συγκέντρωσης του παγκόσμιου εισοδήματος στον πληθυσμό της γής με βάση την καμπύλη του Lorenz

Η καμπύλη του Lorenz δείχνει την ανισότητα στην κατανομή εισοδήματος στον πληθυσμό σε παγκόσμιο επίπεδο έτσι όπως προκύπτει από τα πρωτογενή στοιχεία της Έρευνας του Center for Systemic Peace. Η ευθεία γραμμή που συνδέει τις άκρες του τετραγώνου δείχνει την κατάσταση της πλήρους ισότητας στην κατανομή εισοδήματος. Όσο μεγαλύτερο είναι το εμβαδόν του καμπυλόγραμμου χωρίου, τόσο μεγαλύτερη είναι η ανισοκατανομή. Η ανισοκατανομή διευρύνεται διαχρονικά και ανησυχητικά.

Όταν υπάρχει οικονομική ανάπτυξη οι άνθρωποι αισιοδοξούν: προσπαθούν να ξεφύγουν από τη μιζέρια τους, αντί να τη μεγεθύνουν.

Προσπαθούν να ελαχιστοποιήσουν τη μιζέρια της επίγειας κόλασης. **Από ένα επίπεδο ευημερίας και μετά, οι κοινωνίες και τα άτομα έχουν πολλά να κερδίσουν ζώντας και πολλά να χάσουν πολεμώντας.**

Κατά την ρήση του Αντισθένη «...Ο πόλεμος είναι κακός, διότι δημιουργεί περισσότερους κακούς απ' όσους κακούς σαρώνει...».

Οι φιλελεύθερες κοινωνίες της αγοράς δεν αλλάζουν τη φύση των ανθρώπων, απλώς κάνουν τα στοιχήματα μεγαλύτερα. Ακόμη και το ισοζύγιο ισχύος εντός των δημοκρατικών πολιτειών ενθαρρύνει την ειρηνική διευθέτηση όποιων διαφορών: οι επιχειρηματίες και τα λόμπι τους θέλουν να αποτρέπουν τους πολέμους εκεί όπου επενδύουν. Σύνθημά τους είναι **«κάντε μπίζνες, όχι πόλεμο»**. Από την άποψη αυτή, όταν μια δημοκρατική κοινωνία έχει την οικονομική ευρωστία να συντηρήσει McDonalds ή Dell, δύσκολα μπαίνει σε πολέμους.

«Και οι κοινωνίες που κάνουν πολέμους», μπορεί

να αναρωτηθεί κάποιος, «πώς εμπίπτουν στο μοντέλο της ευημερίας που αποτρέπει τον πόλεμο;». **Η αλήθεια είναι ότι ο πόλεμος δεν αγγίζει όλο το spectrum της κοινωνικής διαστρωμάτωσης. Δεν πάνε όλα τα κοινωνικά στρώματα μιας χώρας στο μέτωπο παρά μόνο τα χαμηλότερα στρώματα που έχουν και τα λιγότερα να χάσουν.**

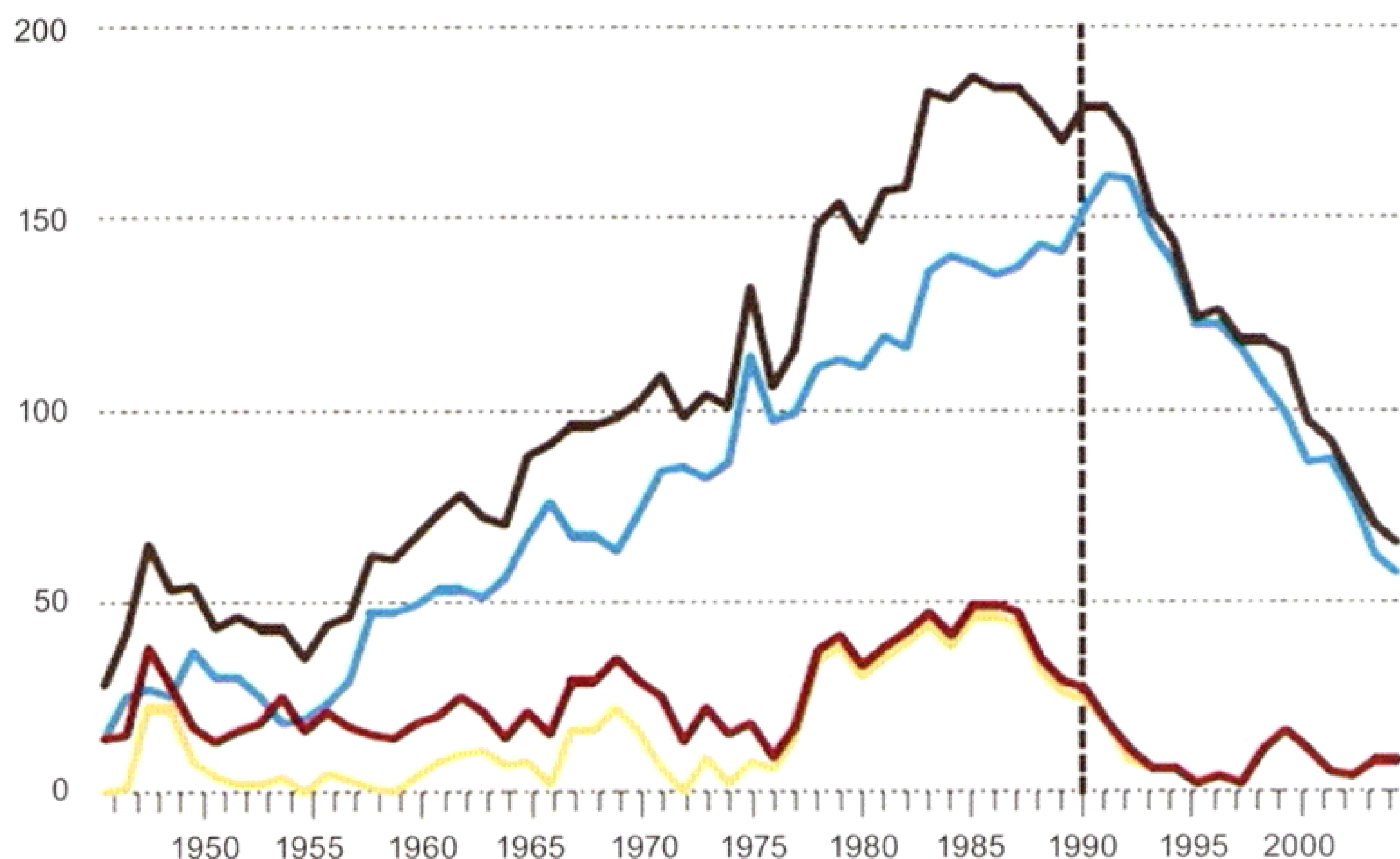
Όταν διά της καθολικής επιστράτευσης ο πόλεμος απειλεί τη ζωή και την ευημερία ευρύτερων στρωμάτων πληθυσμού, που βιώνει αταβιστικά αίσθημα κομφορμισμού, αναπτύσσεται έντονη αντίδραση που απολήγει σε ισχυρό ειρηνιστικό κίνημα.

Έτσι έγινε και με τον πόλεμο στο Βιετνάμ. Μέχρι το 1967, όσο δηλαδή ήταν υπόθεση των φτωχών μισθοφόρων, η υποστήριξη της κοινής γνώμης στον πόλεμο ήταν υψηλή σε βερμπαλιστικό επίπεδο.

Όταν άρχισε να αυξάνεται το μέγεθος των στρατευμάτων και ξεκίνησε η επιστράτευση από τα μεσαία στρώματα, ξεκίνησε και η αντίδραση. Αναδύεται η εσωτερική ομόνοια στη χώρα και η έντονη αντίδρασή της σε μια ενδεχόμενη

Διάγραμμα 2:

Συγκρούσεις / Εμπλοκές Περιόδου 1946-2005 (Συνολικές-----, Εμφύλιες-----, Διακρατικές-----)

εξωτερική βιαία εμπλοκή της.

Στο Διάγραμμα 2, οι συγκρούσεις παρουσιάζουν αυξητική τάση με έντονη περιοδικότητα και έντονη έξαρση τη δεκαετία του 1980. Οι εμφύλιες συγκρούσεις υπερτερούν των διακρατικών. Οι σημερινοί πόλεμοι είναι κυρίως εμφύλιοι πόλεμοι ανάμεσα σε αντιμαχόμενες ομάδες πολιτών από την ίδια χώρα. Και οι εμφύλιοι πόλεμοι συνήθως διαρκούν περισσότερο, αφήνουν βαθύτερες πληγές στον πληθυσμό και καταστρέφουν τις χώρες σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι οι πόλεμοι που γίνονται μεταξύ εθνών.

Από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, σχετικά λίγοι πόλεμοι έλαβαν χώρα ανάμεσα σε εθνικούς στρατούς. «Όλες οι κύριες ένοπλες συγκρούσεις, εκτός τριών που καταγράφηκαν για τα έτη 1990 - 2000, ήταν εσωτερικές», αναφέρει το Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών της Στοκχόλμης για την Ειρήνη, Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI).

Είναι αλήθεια ότι οι εσωτερικές συγκρούσεις μπορεί να φαίνονται λιγότερο απειλητικές και να αγνοούνται σε μεγάλο βαθμό από τα διεθνή

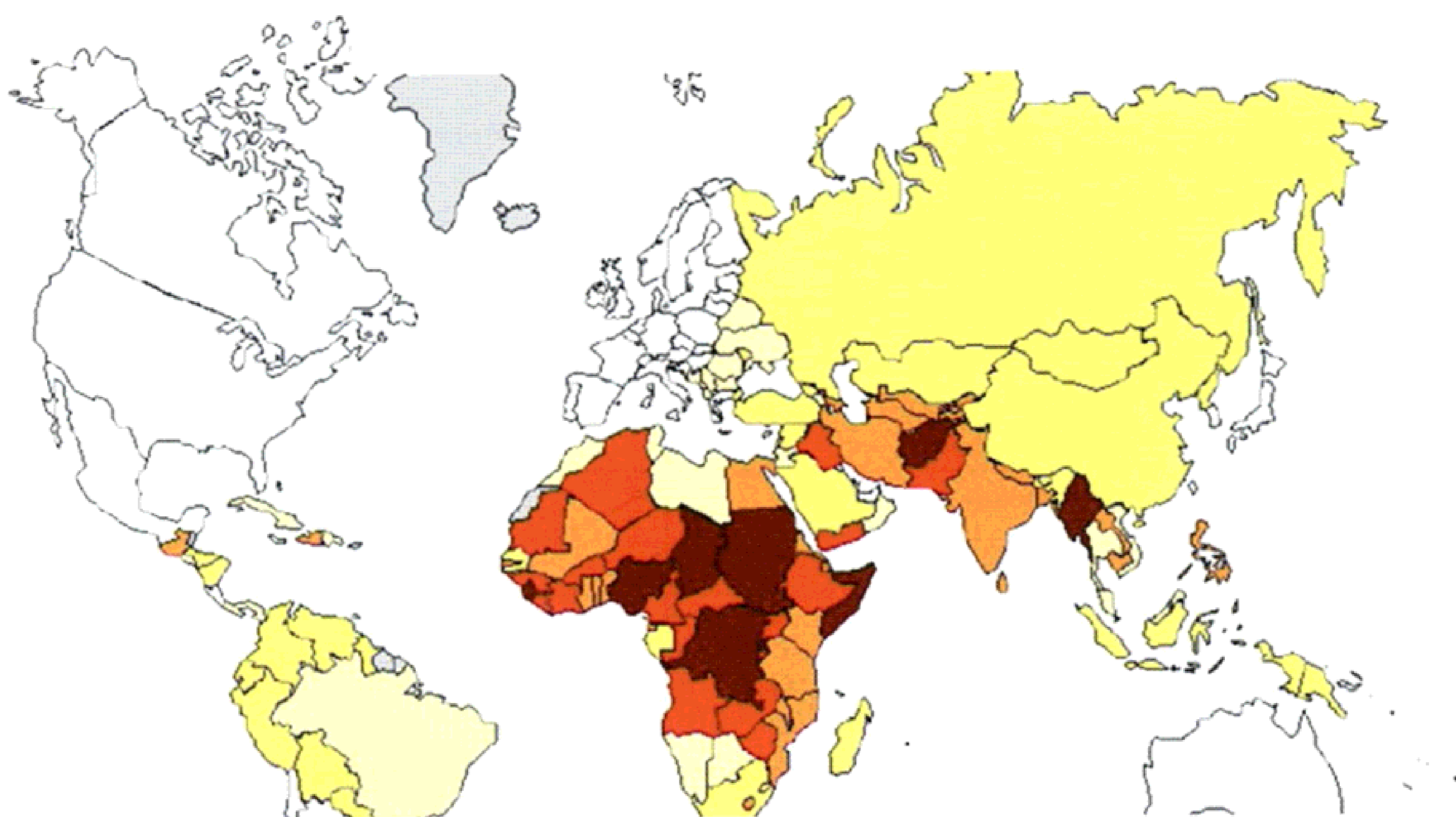
μέσα μαζικής επικοινωνίας, αλλά ο πόνος και η καταστροφή που προκαλούν τέτοιες εχθροπραξίες είναι, παρ' όλα αυτά, ολέθρια. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πεθάνει σε εσωτερικές συγκρούσεις. Μάλιστα, στη διάρκεια των τελευταίων δύο δεκαετιών, σχεδόν πέντε εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους μόνο σε τρεις σπαρασσόμενες από τον πόλεμο χώρες, στο Αφγανιστάν, στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και στο Σουδάν. Στα Βαλκάνια, οι άγριες συρράξεις μεταξύ εθνοτήτων στοίχισαν τη ζωή σε σχεδόν 250.000 ανθρώπους, και ο παρατεταμένος ανταρτοπόλεμος στην Κολομβία έχει αφήσει πίσω του 100.000 νεκρούς.

Στο Διάγραμμα 3, απεικονίζεται χωροταξικά ο δείκτης ευπάθειας / θραυστότητας (Fragility Index) 162 χωρών με πληθυσμό ανά χώρα μεγαλύτερο των 500.000 κατοίκων.

Η ευπάθεια της περιοχής βαθμολογείται σε εξαβάθμια κλίμακα του δείκτη θραυστότητας (Fragility Index) και λαμβάνει υπόψη του: το μικρο-μακροοικονομικό περιβάλλον της περιοχής, την πολιτική σταθερότητα, τη νομική και θεσμική

Διάγραμμα 3:

Δείκτης ευπάθειας/ θραυστότητας (fragility index) 2008 γεωγραφικών περιοχών σε βίαιες συγκρούσεις & εμπλοκές

θωράκιση, την τεχνολογική ανάπτυξη και το κοινωνικό - πολιτιστικό περιβάλλον.

Όπου:

F.I.= 0-3 χωρίς ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με χρώμα λευκό)

F.I.= 4-7 χαμηλή ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με χρώμα κίτρινο)

F.I.= 8-11 μέση ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με βαθύ κίτρινο)

F.I.= 12-15 σοβαρή ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με χρώμα καφέ)

F.I.= 16-19 υψηλή ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με χρώμα κόκκινο)

F.I.= 20-25 λίαν υψηλή ευπάθεια

(η περιοχή απεικονίζεται με χρώμα σκούρο κόκκινο)

Ποιες είναι οι αιτίες ;

Τι ρίχνει λάδι στη φωτιά τέτοιων αμείλικτων εμφύλιων πολέμων; Το εθνοτικό και το φυλετικό μίσος, οι θρησκευτικές διαφορές, η αδικία και η πολιτική αναταραχή αποτελούν σημαντικούς παράγοντες. Επιπροσθέτως, βασική αιτία είναι η

απληστία - απληστία για δύναμη και για χρήματα. Πολιτικοί ηγέτες, ωθούμενοι συνήθως από την απληστία, εξάπτουν το μίσος, το οποίο υποδαυλίζει τις συρράξεις. Σε έκθεση που δημοσίευσε το S.I.P.R.I. αναφέρει ότι πολλοί από όσους συμμετέχουν σε ένοπλες συγκρούσεις «υποκινούνται από το προσωπικό κέρδος». Η έκθεση προσθέτει: «Η απληστία εκδηλώνεται με πολλές μορφές, από το εκτεταμένο εμπόριο διαμαντιών, στο οποίο επιδίδονται στρατιωτικοί και πολιτικοί ηγέτες, μέχρι τις λεηλασίες στα χωριά από ένοπλους νεαρούς». Η εύκολη πρόσβαση σε φτηνά αλλά φονικά όπλα συμβάλλει στις σφαγές. Περίπου 500.000 θάνατοι το χρόνο - κυρίως γυναικών και παιδιών - αποδίδονται στα αποκαλούμενα μικρά όπλα. Σε μια αφρικανική χώρα, ένα οπλοπολυβόλο Καλάσνικοφ AK-47 στοιχίζει όσο ένα κοτόπουλο. Δυστυχώς, σε ορισμένα μέρη τα οπλοπολυβόλα γίνονται πια σχεδόν τόσο πολλά όσο και τα πουλερικά. Παγκόσμια υπολογίζεται ότι υπάρχουν 500 εκατομμύρια μικρά και ελαφρά όπλα - 1 για κάθε 12 ανθρώπους που

βρίσκονται εν ζωή.

Σε μια νέα περίοδο αβεβαιότητας εισέρχεται ο κόσμος, καθώς οι κυρίαρχοι παίκτες στη διεθνή γεωπολιτική σκακιέρα, προσπαθούν να ενισχύσουν ή να εδραιώσουν τη θέση τους, στα νέα δεδομένα. Κάθε δράση όμως, όπως είναι φυσικό προκαλεί αντίδραση, συνεπώς οδηγούμαστε σε κλιμάκωση των περιφερειακών σχέσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, ιδιαίτερα στις περιοχές ενεργειακού ενδιαφέροντος.

Η σύγκρουση στον Καύκασο Νότιας Οσσετίας με τη Γεωργία, και η εμπλοκή της Ρωσίας, έφερε εκ νέου στο προσκήνιο Γεωπολιτικές ανακατατάξεις που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς η περιοχή του Καυκάσου και της Κασπίας Θάλασσας, βρίσκεται στο μαλακό υπογάστριο της πάλαι ποτέ Σοβιετικής ένωσης, και αποτελεί ταυτόχρονα μία περιοχή πλούσια σε πετρέλαιο, και φυσικό αέριο, που καλύπτει δια μέσω αγωγών, τις ενεργειακές ανάγκες της Δυτικής Ευρώπης.

Τι πρέπει να γίνει ;

Η παγκόσμια κοινωνία είναι πλέον ευαίσθητη σε κοινωνικά ζητήματα. Κινητοποιείται για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε τυπολογίας εχθροπραξιών και αντιδρά θετικά στην επίλυση οποιουδήποτε τύπου εμπλοκής.

Φρονούμε ότι τη λύση στο πρόβλημα των εμφυλίων και των διακρατικών συγκρούσεων θα τη δώσει η ίδια η κοινωνία των πολιτών. Οι συνειδητοποιημένοι δηλαδή πολίτες της επικούρειας φιλοσοφίας του «λάθε βιώσας» (σε αντίθεση με το δόγμα της «κυρίαρχης» αργόσχολης τάξης του «λάθρα βιώσας») απέναντι στα κοινωνικά διλήμματα που εστιάζονται στο εθνικό και φυλετικό μίσος, στις θρησκευτικές διαφορές, στην αδικία, στην αχαλίνωτη απληστία για προσωπικό κέρδος, δύναμη και χρήμα.

Αποφασίζουν να σηκωθούν επιτέλους από την αναπαυτική τους πολυθρόνα, να φωνάξουν ώστε να τρομάξουν οι μαέστροι των πολεμικών ιαχών

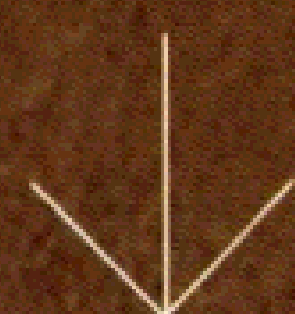
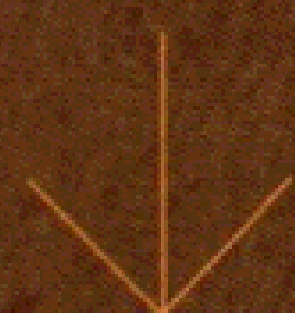
και η ορχήστρα των ατομικών συμφερόντων και να σταματήσουν την συγκαλυπτική μουσική.

Να σηκωθούν να τρέξουν, με όλες τους τις δυνάμεις, στην αρχή ίσως μόνοι αλλά συμπαρασύροντας σε λίγο και άλλους, προς τα εκεί που ακούγονται οι λυγμοί, εκεί που φωλιάζει ο πόνος και η καταστροφή που προκαλούν οι εχθροπραξίες και οι βίαιες συγκρούσεις. Να δείξουν ότι αφουγκράζονται (κατανοούν και συμπάσχουν) το πρόβλημα των αμείλικτων εμπλοκών και συγκρούσεων. Αφουγκράζονται σημαίνει συμπάσχουν άρα πονάνε. Πονάνε σημαίνει ότι αισθάνονται. Εφόσον αισθάνονται, ζουν. Ζουν πραγματικά πέρα από την απόλαυση της ηδονής που τους πνίγει στην σιωπή και στο σκοτάδι της νύχτας.

«...Δεν γνωρίζω κανένα λαό που να πλούτισε ύστερα από νίκη σ' έναν πόλεμο...» επισημαίνει ο Βολταίρος (1694-1778).

Το μυστικό που θα έβαζε την ανθρωπότητα στην αιώνια ειρήνη ανιχνεύεται στην ρήση του Πλάτωνα «...ΕΑΝ ΜΗ Ή ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΩΣΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙΝ Ή ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΕ ΝΥΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΗΣΩΣΙ, ΓΝΗΣΙΩΣ ΤΕ ΚΑΙ ΙΚΑΝΩΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΙΣ ΤΑΥΤΟΝ ΞΥΜΠΕΣΗ (ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ) ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΚΑΚΩΝ ΠΑΥΛΑ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙΝ, ΔΟΚΩ Δ'ΟΥΔΕ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩ ΓΕΝΕΙ... (Πλατ. Πολ. 473 c)», που σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει **«...όταν οι φιλόσοφοι βασιλέψουν και οι βασιλιάδες φιλοσοφήσουν, μόνο τότε θα ευτυχίσουν οι λαοί...»**. ☑

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

